

ŽE TVÝCH VLASŮ V NÍ SE DOTÝKÁM

Roman Dragoun - Progres II

C/F harm

- 1, Dvanáct padesát, ploché slunce v záhlaví.
Cítím v sobě žár tvých axiál.
Nemám ponětí, o čem paměť zítřa ví.
Jsi jen matné zdání a nic dál.
- Ref, V kterém jsem tě potkal století.
že jsem nezapomněl vzápětí?
Sám pocit mám,
že tě z budoucnosti znám,
že tvých vlasů v ní se dotýkám.
- 2, Chodím v ulicích, ale bydlím v anténách.
Spící pronikám ke hvězdám.
Tuším pozítří, kde mne čekáš, kovová.
Nealternativní. Jediná.
- Ref, V kterém jsem tě potkal století.
že jsem nezapomněl vzápětí?
Sám pocit mám,
že tě z budoucnosti znám,
že tvých vlasů v ní se dotýkám.
- 3, Hvězdolety tvé na mém srdci parkují.
Dávno, my dva dávno. Ještě dřív.
Čekám v rukou tvých, kam jen za mnou doplují.
Kolem vzduch a tání. Květy jív.
- Ref, V kterém jsem tě potkal století.
že jsem nezapomněl vzápětí?
Sám pocit mám,
že tě z budoucnosti znám,
že tvých vlasů v ní se dotýkám